

12. ADMINISTRAȚIA PUBLICĂ DIN ROMÂNIA ÎN FAȚA UNOR NOI PROVOCĂRI. ADMINISTRAȚIA PUBLICĂ BAZATĂ PE CUNOȘTINȚE (CUNOAȘTERE)

În ultima perioadă se conturează tot mai mult ideea că Administrația Publică (AP) se află în fața unor provocări dintre care cele mai importante sunt:

1) Desfășurarea activităților în UE; 2) Continuarea accentuată a reformei în AP și 3) Realizarea unei AP bazată pe cunoștințe (cunoaștere)¹

În legătură cu prima provocare este de amintit că încă din 2004 au fost identificate domenii care necesitau îmbunătățiri, evocându-se în primul rând reforma administrației publice (toate aspectele, în special administrația locală și regională, reforma funcției publice, descentralizarea, coordonarea politicilor, procesul parlamentar, transparență și liberul acces la informații).

Pe acest fundal continuă să se facă unele mențiuni și recomandări privind AP după cum urmează:

- necesitatea îmbunătățirii legislației cu o atenție asupra analizelor de impact apreciate ca fiind de slabă calitate;
  - faptul că nepublicarea tuturor normelor de implementare a actelor normative crează o oportunitate pentru mită și corupție;
  - existența unei neclarități în diviziunea sarcinilor între diferiți actori care conduce la o coordonare neclară a politicilor publice;
-
- lipsa de claritate privind delegarea responsabilităților și resurselor financiare dintre diferitele niveluri ale AP;

---

¹ Ovidiu Nicolescu, Luminița Nicolescu „Economia, firma și managementul bazate pe cunoștințe”. Editura Economică, București, 2005.

- nefinalizarea procesului de transfer a puterii către nivelurile inferioare ale AP și limitarea evidentă a autonomiei financiare la aceste niveluri determinată și de capacitatea redusă de acțiune a autorităților locale etc.

Sigur, pe parcurs, s-au întreprins o serie de măsuri legislative, organizaționale și de pregătire a personalului care lucrează în AP dar ele, se constată, că nu au fost suficiente.

Întrebările care ni le punem se referă la ce trebuie făcut de urgență. Astfel este necesară printre altele:

- profesionalizarea accelerată a personalului de conducere și a celui de specialitate. Stabilirea regulii ca ocuparea unui post de conducere să fie precedată de parcurgerea unui program de management;
- desfășurarea unui proces de descentralizare în continuare însoțit de autonomia financiară adecvată. Aceasta privește mai ales transferuri de atribuții prin responsabilități de la Administrația Publică Centrală la cea Locală în condițiile în care APC devine treptat sediul unor intervenții de concepție și de sinteză;
- multiplicarea acțiunilor practice referitoare la dezvoltarea AP;
- creșterea motivării personalului din AP pentru a evita fluctuația, mai ales a specialiștilor din acest domeniu;
- consolidarea statutului funcționarului public. În prealabil trebuie foarte bine selecționați funcționarii publici. Credem că, fără a altera demersurile democratice persoanelor care candidează la ocuparea unor posturi prin procedul alegerilor la diferite niveluri, trebuie să răspundă unor criterii limită de acceptare care să confirme valoarea candidaților.

Cea de a **doua provocare** referitoare la continuarea accentuată a reformei în AP are în vedere concentrarea mai ales asupra:

- validării scopului strategiei de accelerare a reformei în AP și anume existența unei administrației eficiente și democratice;
- realizarea priorităților reformei în AP și anume: reforma funcției publice și crearea unui corp profesional de funcționari publici; continuarea programului

de descentralizare și deconcentrare și îmbunătățirea procesului de formulare a politicilor publice;

- promovarea **noului management public** cu cele cinci domenii ale sale: economică, socială, cultural educativă, comportamentală și operațională¹;
- asigurarea profesionalizării noilor manageri publici.

În privința **celeia de a treia provocări** considerăm că este vorba de un concept de mare actualitate mai ales pentru AP. Aceasta deoarece demersurile științifice privind problematica punerii în prim plan a cunoștințelor s-a îndreptat mai ales spre sectoarele economice.

În cele ce urmează prezentăm ca noutate modul în care se poate caracteriza AP bazată pe cunoștințe

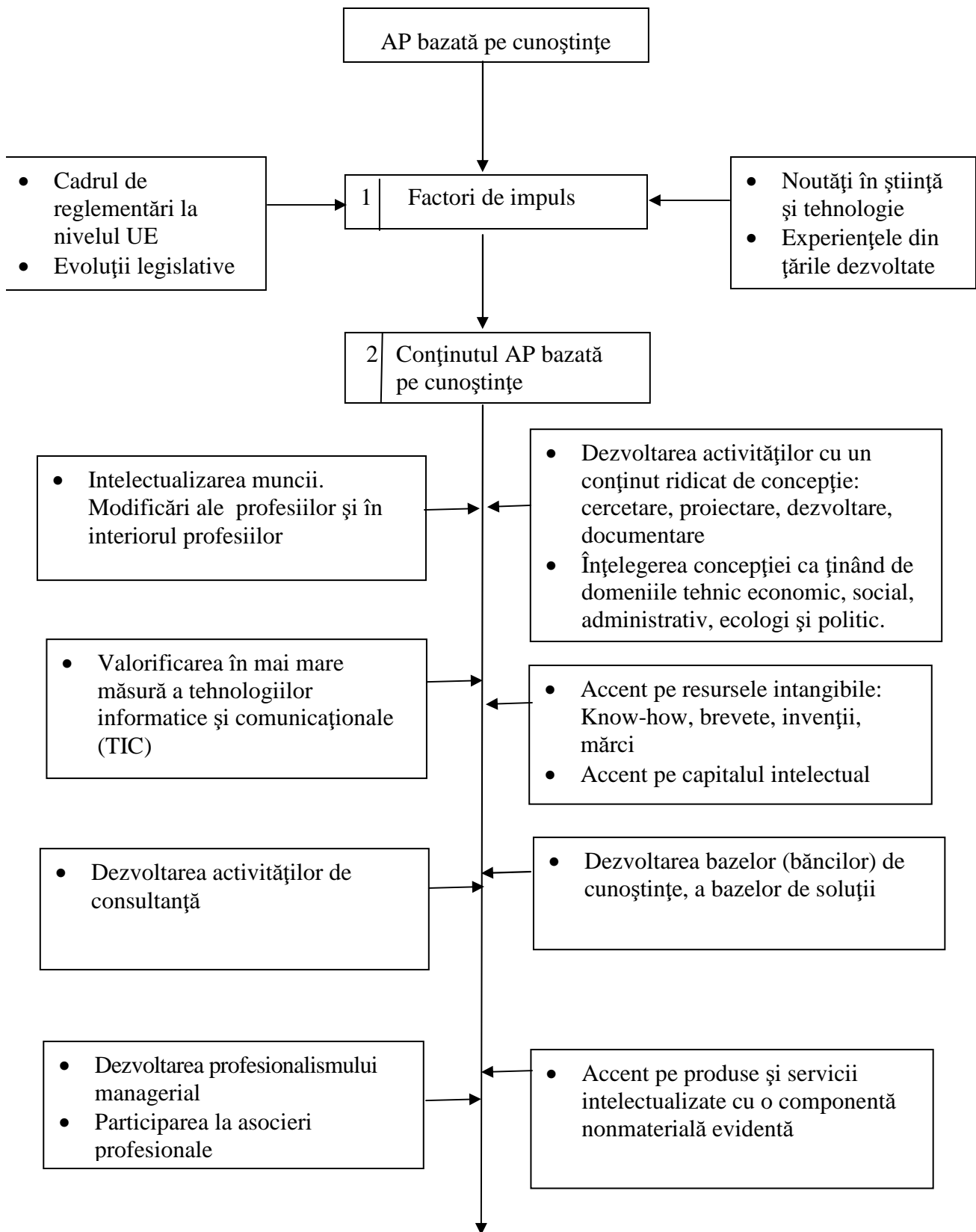
1. **AP bazată pe cunoștințe** reprezintă o nouă fizionomie a acestui sector în care cunoștințele vor sta la baza tuturor acțiunilor.

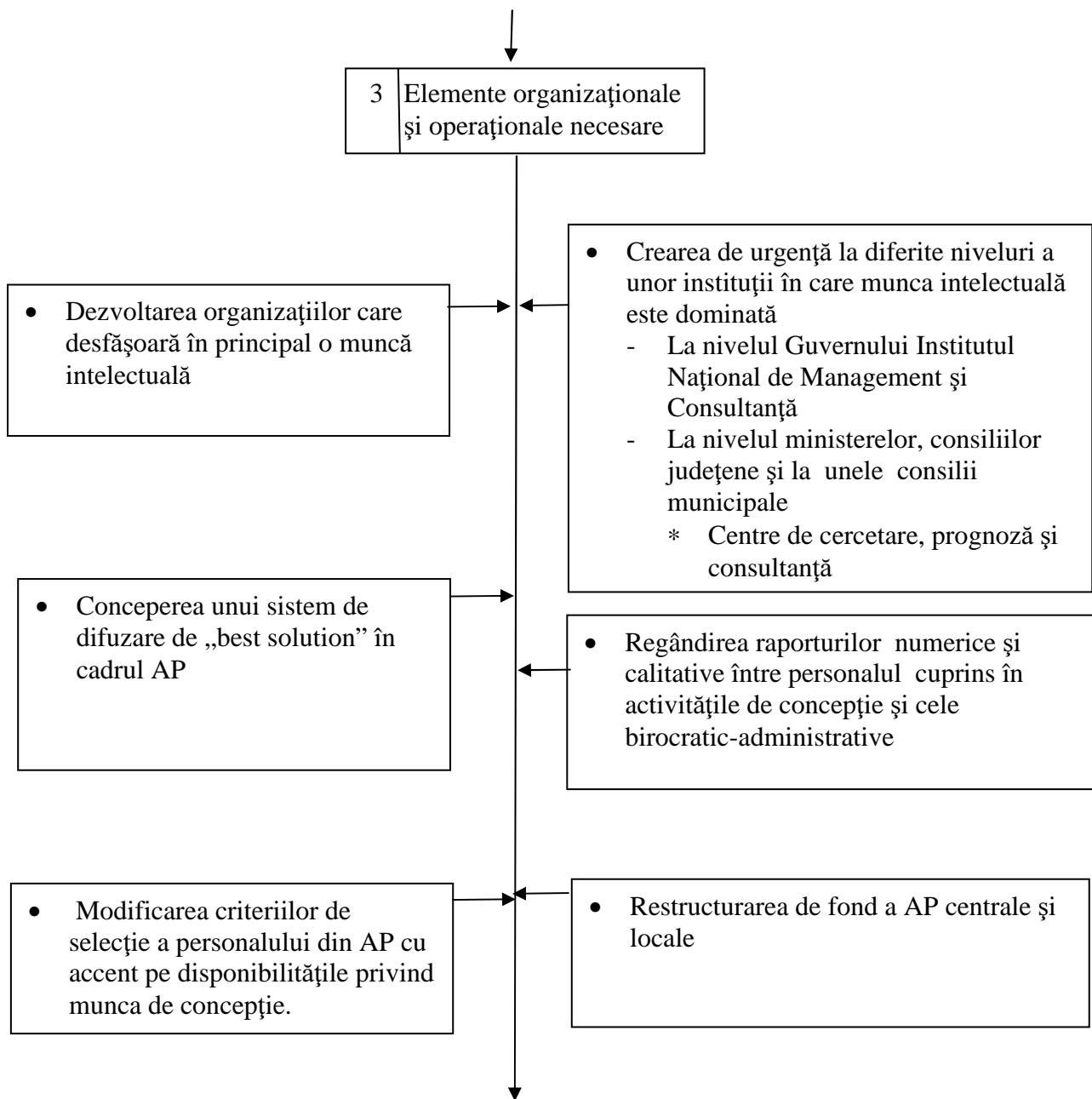
AP bazată pe cunoștințe se va ocupa, în mare măsură, de producerea, valorificarea și extinderea bunelor practici având o încărcătură mare cu active intangibile.

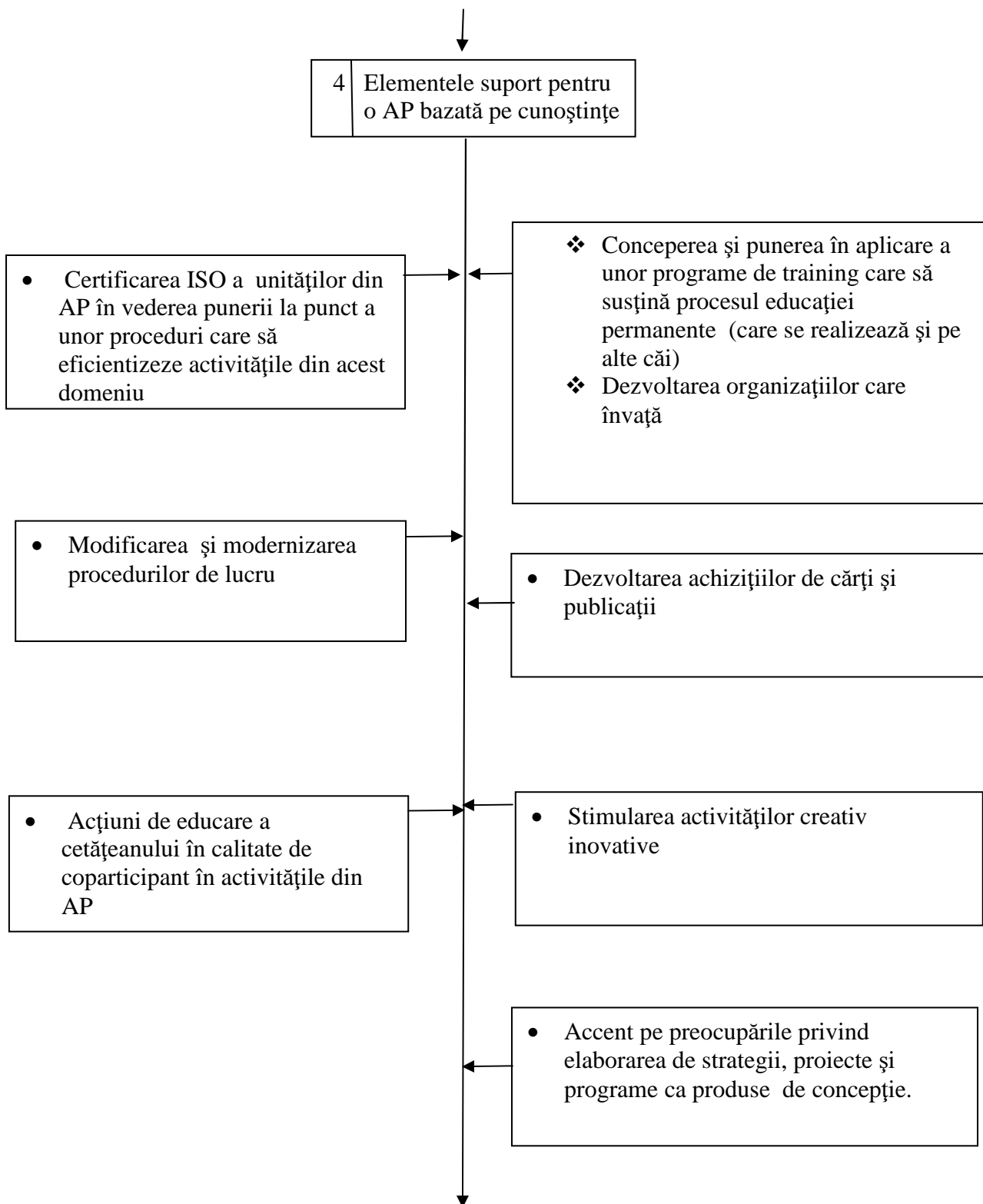
2. Construcția modului în care se prezintă AP bazată pe cunoștințe ține seama de:
  - **factorii de impuls;**
  - **conținutul AP bazată pe cunoștințe;**
  - **elementele organizaționale și operaționale necesare;**
  - **elementele suport pentru o AP bazată pe cunoștințe****și se prezintă în schema următoare:**

---

¹ Mihail Dumitrescu, „Noul management public(NMP) suport pentru integrarea administrației publice în România în Administrația Europeană”. Comunicare la Conferința Internațională cu tema – Administrația Europeană. Concepte și abordări contemporane. București, 2005.

*

*

*

Concluziile care se desprind din acest demers ar trebui să atragă atenția top- managementului din AP asupra necesității realizării următoarelor acțiuni urgente: 1) organizarea unei dezbateri ample referitoare la înțelegerea și punerea în practică a conținutului AP bazată pe cunoștințe; 2) elaborarea unui plan de acțiune pe termen scurt și mediu privind implementarea unor măsuri care au rezultat din dezbateră menționată; 3) constituirea unei echipe de proiect (acțiunea respectivă fiind considerată un proiect) care să reprezinte nucleul de referință în punerea în practică de urgență și monitorizarea acestei acțiuni de maximă importanță pentru AP în perspectiva satisfacerii cerințelor unei Administrații Publice Europene.